

Sygn. akt III AUa 843/12

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 28 maja 2013 r.

Sąd Apelacyjny w Szczecinie - Wydział III Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący:	SSA Romana Mrotek
Sędziowie:	SSA Barbara Białecka SSO del. Beata Górską (spr.)
Protokolant:	St. sekr. sąd. Elżbieta Kamińska

po rozpoznaniu w dniu 28 maja 2013 r. w Szczecinie

sprawy W. P.

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział w G. W..

o przywrócenie renty z tytułu całkowitej niezdolności do pracy

na skutek apelacji ubezpieczonego

od wyroku Sądu Okręgowego w Gorzowie Wlkp. VI Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

z dnia 20 września 2012 r. sygn. akt VI U 78/12

oddala apelację.

SSO del. Beata Górską SSA Romana Mrotek SSA Barbara Białecka

Sygn. akt III A Ua 843/12

UZASADNIENIE

Wyrokiem z dnia 20 września 2012 roku Sąd Okręgowy w Gorzowie Wielkopolskim - Sąd Pracy i Ubezpieczeń Społecznych oddalił odwołanie W. P. od decyzji z 6 grudnia 2011 r. którą Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w G. W.. ustalił W. P. rentę z tytułu częściowej niezdolności do pracy w związku z wypadkiem przy pracy na okres od 1 października 2011 r. do 30 listopada 2013 r.

Ubezpieczony W. P. podniósł, iż odebranie mu renty z tytułu całkowitej niezdolności do pracy jest krzywdzące i niesprawiedliwe. Jest po dwóch operacjach guza mózgu. Z uwagi na omdlenia, zawroty głowy, zaburzenia równowagi i utratę wzroku w najbliższym czasie zostanie przeprowadzona kolejna operacja. Stan jego zdrowia uległ pogorszeniu.

Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w G. W.. wniósł o oddalenie odwołania podnosząc, iż Komisja Lekarska Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddziału w Z. orzeczeniem z dnia 23 listopada 2011 r. ustaliła, że ubezpieczony jest osobą częściowo niezdolną do pracy okresowo od 1 października 2011 r. do 30 listopada 2013 r.

Sąd Okręgowy – Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych ustalił i zważył co następuje:

Ubezpieczony W. P. urodził się (...)r. Ma wykształcenie podstawowe, zawód - murarz. Pracował w zawodzie oraz jako kierowca, pracownik ochrony mienia, sprzętacz, mechanik, operator brygadzista. Ostatnio pobierał na podstawie decyzji z dnia 20 sierpnia 2009 r. rentę z tytułu całkowitej niezdolności okresowo do 30 września 2011 r. Ubezpieczony 23 sierpnia 2011 r. złożył wniosek o dalsze prawo do renty z tytułu niezdolności do pracy.

Komisja Lekarska Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w Z. orzeczeniem z dnia 23 listopada 2011 r. ustaliła, że ubezpieczony jest osobą częściowo niezdolną do pracy okresowo od 1 października 2011 r. do 30 listopada 2013 r.

Decyzją z 6 grudnia 2011 r. Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w G. W.. ustalił W. P. rentę z tytułu częściowej niezdolności do pracy w związku z wypadkiem przy pracy na okres od 1 października 2011 r. do 30 listopada 2013 r.

W toku postępowania sądowego Sąd Okręgowy dopuścił dowód z opinii biegłych sądowych neurologa, okulisty, laryngologa i medycyny pracy.

U ubezpieczonego rozpoznano niezborność krótkowzroczną obu oczu, stan po dwukrotnej operacji nerwiaka nerwu VIII po stronie lewej - według NMR głowy z 2011 r. i 2012 r. wznowa guza bez progresji zmian w czasie od marca 2011 r. -styczeń 2012 r., głuchota lewostronna i nieznaczny niedosłuch prawostronny po operacji guza mózgu w 2003 r., nadciśnienie tętnicze bez istotnych zaburzeń funkcji ustroju.

Schorzenia te czynią ubezpieczonego po 30 września 2011 r. częściowo niezdolnym do pracy na okres 2 lat.

U ubezpieczonego stwierdzono poprawę stanu narządu wzroku. Występuje lepsza ostrość wzroku w obu oczach i lepsze pole widzenia w stosunku do badania z 2009 r. Ubezpieczony może mieć przejściowe zaburzenia widzenia w postaci obniżenia ostrości wzroku i zaburzeń pola, które powodują niemożność świadczenia pracy murarza (praca na wysokości) i pracy kierowcy.

Schorzenie neurologiczne i laryngologiczne nie powodują całkowitej niezdolności do pracy. Występująca u ubezpieczonego wznowa guza stwierdzona badaniem rezonansu magnetycznego w marcu 2011 r. jest podobna w badaniu rezonansu magnetycznego z 13 stycznia 2012 r. wyniki badania przedmiotowego neurologicznego są podobne do wyników biegłego neurochirurga z marca 2009 r. Aktualny stan zdrowia jest przeciwwskazaniem do wykonywania pracy w zawodzie murarza i kierowcy. Ubezpieczony nie może wykonywać prac na wysokości, związanych z dźwiganiem ciężarów w trybie ciągłym, a nadto z uwagi na schorzenie laryngologiczne pracy w hałasie. Może wykonywać prace lekkie, prace porządkowe.

Sąd Okręgowy wskazał na treść art. 102 ust. 1 ustawy z dnia 17.12.1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (t. j. Dz.U.2009.153.1227.; dalej jako ustawa), w świetle którego prawo do świadczenia uzależnione od okresowej niezdolności do pracy ustaje z upływem okresu, na jaki to świadczenie przyznano. W świetle art. 107 ustawy, prawo do świadczeń uzależnionych od niezdolności do pracy oraz wysokość tych świadczeń ulega zmianie, jeżeli w wyniku badania lekarskiego, przeprowadzonego na wniosek lub z urzędu, ustalono zmianę stopnia niezdolności do pracy, brak tej niezdolności lub jej ponowne powstanie.

Natomiast art. 12 ustawy stanowi, iż niezdolną do pracy w rozumieniu ustawy jest osoba, która całkowicie lub częściowo utraciła zdolność do pracy zarobkowej z powodu naruszenia sprawności organizmu i nie rokuje odzyskania zdolności do pracy po przekwalifikowaniu (ust. 1), całkowicie niezdolną do pracy jest osoba, która utraciła zdolność do wykonywania jakiegokolwiek pracy (ust.2), a częściowo niezdolną do pracy jest osoba, która w znacznym stopniu utraciła zdolność do pracy zgodnej z poziomem posiadanych kwalifikacji (ust.3). Stosownie do treści art. 13 ust. 1

ustawy przy ocenie stopnia i trwałości niezdolności do pracy oraz rokowania co do odzyskania zdolności do pracy uwzględnia się: 1) stopień naruszenia sprawności organizmu oraz możliwości przywrócenia niezbędnej sprawności w drodze leczenia i rehabilitacji, 2) możliwość wykonywania dotychczasowej pracy lub podjęcia innej pracy oraz celowość przekwalifikowania zawodowego, biorąc pod uwagę rodzaj i charakter dotychczas wykonywanej pracy, poziom wykształcenia, wiek i predyspozycje psychofizyczne. Ust. 4 tego przepisu stanowi zaś, iż zachowanie zdolności do pracy w warunkach określonych w przepisach o rehabilitacji zawodowej i społecznej oraz zatrudnianiu osób niepełnosprawnych nie stanowi przeszkody do orzeczenia całkowitej niezdolności do pracy.

W ocenie Sadu Okręgowego w sprawie istotnym było ustalenie, czy u ubezpieczonego po 30 września 2011 r. istnieje nadal częściowa niezdolność do pracy. Poziom kwalifikacji ubezpieczonego ocenił jako pracownika fizycznego (murarza, kierowcy, pracownika ochrony mienia, sprzętacza), a więc jako osoby z wykształceniem podstawowym oraz z racji dotychczas wykonywanych zawodów.

Na wskazaną okoliczność Sąd I instancji dopuścił dowód z opinii biegłych neurologa, laryngologa, okulisty i medycyny pracy, a więc biegłych o specjalizacjach odpowiadających schorzeniom ubezpieczonego.

Biegli J. W., H. K. i B. S. zgodnie uznali, iż ubezpieczony nie jest całkowicie niezdolny do pracy. Wskazali, iż schorzeniem powodującym częściową niezdolność do pracy jest schorzenie neurologiczne - nerwiak mózgu. Orzeczona uprzednio całkowita niezdolność do pracy była związana z istotą wskazanego schorzenia i przebytą operacją. W aktualnym stanie faktycznym nie stwierdzono u ubezpieczonego pogorszenia się stanu zdrowia. Występująca od marca 2011 r. wznowa nerwiaka mózgu nie zmieniła się do dnia kolejnego badania, które miało miejsce w styczniu 2012 r. Wznowa nerwiaka mózgu nie spowodowała upośledzenia funkcji ustroju, nie występuje również konieczność przeprowadzenia operacji. Wskazany jednak stan zdrowia ubezpieczonego powoduje, iż może on wykonywać jedynie prace lekkie, prace porządkowe. Przeciwwskazana jest natomiast praca na wysokości, związana z dźwiganiem ciężarów, przy maszynach w ruchu oraz w hałasie.

Biegła E. N. uznała również częściową niezdolność do pracy ubezpieczonego. Stwierdziła poprawę stanu narządu wzroku, wskazując na lepszą ostrość wzroku w obu oczach i lepsze pole widzenia w stosunku do badania z 2009 r. Z uwagi na możliwość wystąpienia przejściowych zaburzeń widzenia ubezpieczony nie może świadczyć pracy murarza (pracy na wysokości) i kierowcy. Ubezpieczony nie zgodził się z tą opinią. Podniósł, iż występujące u niego wznowa nerwiaka, lewostronna głuchota, niedosłuch ucha prawego i krótkowzroczność obu oczu uniemożliwiają mu podjęcie jakiegokolwiek pracy. Wskazana niepełnosprawność obniża komfort życia codziennego, powoduje nerwowość i skoki ciśnienia tętniczego. Uznanie przez biegłych za możliwe świadczenie prac porządkowych nie jest słuszne, albowiem te które świadczył wiązały się z pracą na wysokości i przy natężonym hałasie.

Z uwagi na wniesione przez ubezpieczonego zastrzeżenia Sąd dopuścił dowód z uzupełniającej opinii biegłych neurologa i medycyny pracy.

Biegli J. W. i H. K. podtrzymali wydaną przez siebie opinię. Zgodnie uznali, iż wznowa nerwiaka, a w zasadzie jego rozrost, nie powoduje obecnie całkowitej niezdolności do pracy. Nie ma w aktualnym stanie zdrowia podstaw do uznania, iż nerwiak upośledza funkcje ustroju, że występuje patologia neurologiczna. Nie wykluczyli jednak, iż stan zdrowia z powodu tego schorzenia może ulec zmianie, może się pogorszyć, ale dopiero wówczas będzie można stwierdzić czy owo pogorszenie powoduje całkowitą niezdolność do pracy. Potwierdzili, iż występujące u ubezpieczonego schorzenie powoduje jego degradację zawodową. Nie może on świadczyć pracy murarza i kierowcy, ale nie uniemożliwia mu ono świadczenie pracy lekkiej, prac porządkowych.

Sąd dał wiarę wskazanym opiniom. Biegli w sposób jasny przedstawili powody swoich twierdzeń. Wskazali występujące u ubezpieczonego schorzenia oraz ocenili ich wpływ na zdolność do pracy. Opinie zostały sporządzone przez wy specjalizowane osoby w zakresie ich uprawnień. Biegli oparli się na dokumentacji medycznej zawartej w aktach organu rentowego, wywiadzie uzyskanym od ubezpieczonego oraz na bezpośrednim jego badaniu. Opinie sporządzono zgodnie ze zleceniem Sądu, zdaniem Sądu Okręgowego są logiczne, spójne i jasne. Stanowiska zaś biegłych zostały w ocenie Sądu w sposób racjonalny uzasadnione, a zastrzeżenia ubezpieczonego w sposób

wystarczająco wyjaśnione. Zgodnie z wyrokiem Sądu Najwyższego z dnia 03 listopada 1976 r. w sprawie IV CR 481/76 -OSNC 1977/5-6/102 „sąd nie może oprzeć swego przekonania o istnieniu lub braku okoliczności, których zbadanie wymaga wiadomości specjalnych, wyłącznie na podstawie konkluzji opinii biegłego, ale powinien sprawdzić poprawność poszczególnych elementów opinii, składających się na trafność jej wniosków końcowych.” Sąd Okręgowy w pełni podziela przedstawiony pogląd i opierając się o niego uznał, iż opinie biegłych spełniają te kryteria. Wnioski końcowe opinii stanowiły bowiem integralną część z innymi poszczególnymi ich elementami. Analiza tych elementów wskazuje, zdaniem Sądu, na brak możliwości przyjęcia innego orzeczenia niż te, które wydali biegli. Sąd nie miał tym samym powodów by odmówić opiniom przymiotu wiarygodności.

Sąd oddalił wniosek ubezpieczonego o dopuszczenie dowodu z opinii innego zespołu biegłych, uznając, iż nie ma takiej potrzeby. Wydane w sprawie opinie w połączeniu z uzupełniającą opinią biegłych J. W. i H. K. były jednoznaczne i nie nasuwały żadnych wątpliwości. Były również wystarczające do wydania rozstrzygnięcia w przedmiotowej sprawie. Ponadto warte podkreślenia jest to, iż ubezpieczony nie wskazał na czym jego zdaniem polega błędna ocena biegłych odnosząca się do stanu jego zdrowia. Sąd Apelacyjny w Katowicach w wyroku z dnia 25 czerwca 2009 r. w sprawie sygn. akt V ACa 139/09 stwierdził, iż „o ewentualnym dopuszczeniu dowodu z opinii innego biegłego tej samej specjalności nie może decydować wyłącznie wniosek strony, lecz zawarte w tym wniosku konkretne uwagi i argumenty podważające miarodajność dotychczasowej opinii lub co najmniej miarodajność tę poddające w wątpliwość.” To na ubezpieczonym, w świetle art. 232 k.p.c. ciąży obowiązek wskazania dowodów dla stwierdzenia faktów, z których wywodzi skutki prawne. Takich jednak dowodów ubezpieczony nie wskazał. Subiektywne poczucie ubezpieczonego, iż jest niezdolny do pracy, nie dowodzi istnienia niezdolności do pracy. Występowanie schorzeń, przyjmowanie leków, korzystanie z porad i pomocy lekarzy czy nawet leczenia szpitalnego nie powoduje samo przez się, ani nie dowodzi niezdolności do pracy. Dopiero kiedy nasilenie chorób jest takie, że w znacznym stopniu ogranicza zdolność do wykonywania pracy odpowiadającej kwalifikacjom, można mówić o niezdolności do pracy w rozumieniu art. 12 ustawy.

Kwalifikacje ubezpieczonego jak wskazał Sąd Okręgowy są niewątpliwie związane z jego podstawowym wykształceniem, co w rzeczywistości i przy uwzględnieniu jego schorzeń stanowi jedynie o możliwości wykonywania przez niego lekkiej pracy fizycznej, w tym prac porządkowych (takie w dotychczasowym życiu wykonywał). Zgodnie z art. 12 ust. 3 ustawy „częściowo niezdolną do pracy jest osoba, która w znacznym stopniu utraciła zdolność do pracy zgodnej z poziomem posiadanych kwalifikacji” i taką utratę zdolności wskazali biegli w swoich opiniach. Ubezpieczony nie może bowiem wykonywać pracy murarza i pracy kierowcy. Nie było jednak podstaw do uznania ubezpieczonego za całkowicie niezdolnego do pracy, tj. do uznania, iż nie może wykonywać jakiegokolwiek pracy. Analiza wszystkich okoliczności w sprawie w ujęciu aspektów medycznych (gdzie brany jest pod uwagę charakter i przebieg procesów chorobowych oraz ich wpływ na stan czynnościowy organizmu) oraz socjalnych (gdzie uwzględnia się posiadane kwalifikacje, wiek, zawód, wykonywane czynności i warunki pracy oraz możliwość dalszego wykonywania pracy zarobkowej, a także możliwość przywrócenia zdolności do pracy przez leczenie i rehabilitację lub przekwalifikowanie zawodowe) potwierdziła zasadność stanowiska biegłych i utwierdziła Sąd w przekonaniu, iż ubezpieczony nie jest całkowicie niezdolny do pracy.

Sąd ustalając stan faktyczny w sprawie oparł się na opiniach biegłych oraz na dokumentach zgromadzonych w aktach organu rentowego i aktach sprawy, których wiarygodności strony nie kwestionowały. Dokumenty te nie budzą również wątpliwości Sądu, wobec czego zostały uznane za wiarygodne w całości.

Apelację od tego wyroku wniósł ubezpieczony.

Zaskarżył wyrok w całości i wniósł o zmianę wyroku poprzez przywrócenie renty z tytułu całkowitej niezdolności do pracy.

W uzasadnieniu podał, że od 2003 roku, w wyniku pogorszenia stanu zdrowia nie może pracować zawodowo. Początkowo otrzymywał rentę z tytułu całkowitej niezdolności do pracy, a od września 2011 roku Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w G. W.. zmienił swoją decyzję i uznał go za

częściowo niezdolnego do pracy na okres dwóch lat, począwszy od września 2011 roku . W ocenie apelującego opinia lekarska jest w wielu stwierdzeniach sprzeczna wewnątrznie.

Od 2003 roku jest pod stałą opieką lekarza neurologa. Przeszedł operację guza w okolicy mostowo -mózdkowej. W 2009 roku drugie leczenie operacyjne - wznowa nerwiaka mózgu. W przedmiotowej opinii badania neurologiczne sugerują wznowę nerwiaka. Zdaniem ubezpieczonego należy przypuszczać, że w krótkim okresie czasu czeka go kolejna operacja neurochirurgiczna. Przeprowadzone operacje poskutkowały negatywnie na narządy słuchu- na lewe ucho nosi aparat słuchowy. Poza tym cierpi na inne schorzenia uniemożliwiające mu wykonywanie jakiegokolwiek pracy tj. od trzech lat nadciśnienie, bóle kręgosłupa spowodowane zwyrodnieniami.

Nadto rozpoznano niezborność krótkowzroczną obu oczu.

W oenie apelującego fakt, że nie stwierdzono ubytków w budowie ciała nie świadczy o tym, że może wykonywać jakiegokolwiek prace.

Nie jest dla niego zrozumiałe orzeczenie lekarzy opiniujących , głównie w zakresie kolejnego rozpoznania wzrostu i wznowę nerwiaka a końcowym orzeczeniem o częściowej zdolności do pracy.

Zwracał się do Sądu Okręgowego o ponowną opinię lekarzy co do stanu jego zdrowia (przez inny zespół lekarzy), ale wniosek został przez sąd odrzucony.

W związku z powyższym uprzejmie prosi o wnikliwe rozpoznanie apelacji i przywrócenie renty z tytułu niezdolności do pracy.

Sąd Apelacyjny zważył co następuje:

Apelacja ubezpieczonego okazała się nieuzasadniona.

Sąd Apelacyjny na wstępie zauważa, iż ubezpieczony w apelacji nie wskazał żadnych merytorycznych argumentów odnośnie wydanego rozstrzygnięcia, które mogłyby podważyć prawidłowość stanowiska Sądu I instancji. Przede wszystkim, nie wskazał schorzeń, które nie zostały wzięte pod uwagę przez sporządzających opinię, a które mogłyby świadczyć o niepełności czy wadliwości przedmiotowych, a także podważać fachowość osób je sporządzających. Mimo to tutaj Sąd poddał przedmiotowe rozstrzygnięcie kontroli instancyjnej, w wyniku której podzielił w całości ustalenia faktyczne oraz rozważania prawne poczynione przez Sąd Okręgowy i przyjmuje je za własne, co powoduje, iż nie ma konieczności ich ponownego szczegółowego przytaczania (por. wyrok Sądu Najwyższego z dnia 5 listopada 1998r. sygn. I PKN 339/98, opubl. w OSNAPiUS z 1999r., z. 24, poz. 776).

Trafnie zważył Sąd I instancji, że rozstrzygnięcie o całkowitej bądź częściowej niezdolności do pracy, w zakresie dotyczącym naruszenia sprawności organizmu i wynikających stąd ograniczeń możliwości wykonywania pracy ze swej istoty wymaga wiadomości specjalnych. W takiej sytuacji, sąd nie może orzekać wbrew opinii biegłych sądowych. Jednocześnie należy uwzględnić, że w sprawach o rentę z tytułu niezdolności do pracy ostatecznie decyduje Sąd, gdyż niezdolność do pracy jako przesłanka renty ma tu znaczenie prawne (art. 12 i 13 ustawy o emeryturach i rentach).

Z poszanowaniem powyższego, w sprawie niniejszej Sąd I instancji dopuścił dowód z opinii biegłych sądowych z zakresu: neurologii, laryngologii, okulisty oraz lekarza medycyny pracy, którzy przy uwzględnieniu całokształtu zgromadzonej w sprawie dokumentacji medycznej, w tym orzeczenia komisji lekarskiej ZUS, a przede wszystkim po badaniu podmiotowym ubezpieczonego, jednoznacznie wnioskowali, że stwierdzone u niego zmiany chorobowe nie czynią go osobą całkowicie niezdolną do pracy.

I tak biegli z zakresu neurologii, laryngologii i medycyny pracy rozpoznali u ubezpieczonego schorzenie neurologiczne – nerwiak mózgu. Podali, że występująca wznowa nerwiaka od marca 2011 nie zmieniła się do dnia kolejnego badania, które miało miejsce w styczniu 2012r.

Biegła okulista zaś uznając częściową niezdolność do pracy, stwierdziła poprawę stanu zdrowia. Wskazała na lepszą ostrość wzroku w obu oczach i lepsze pole widzenia w stosunku do badania z 2009r. tak jak biegli neurolog, laryngolog i medycyny pracy wskazał na niemożność wykonywania przez ubezpieczonego pracy na stanowisku kierowcy i murarza.

W związku ze zgłoszonymi zastrzeżeniami, w opinii uzupełniającej, biegli neurologii medycyny pracy ustosunkowując się do wywiedzionych zarzutów i podtrzymali swoje stanowisko wyrażone w opinii, uznając, że wznowa nerwiaka, a faktycznie jego rozrost nie powoduje całkowitej niezdolności do pracy. Nie wykluczając możliwości zmiany stanu zdrowia podali, że w aktualnym stanie zdrowia nie ma podstaw do uznania, że nerwiak upośledza funkcję ustroju. Zdaniem biegłych ubezpieczony niew może wykonywać pracy murarza i kierowcy, ale może wykonywać prace lekkie, prace porządkowe.

W ocenie Sądu Apelacyjnego, Sąd Okręgowy przeprowadził bardzo szczegółowe postępowanie dowodowe, wyjaśnił każdą wątpliwość, w tym ustosunkował się do każdego zastrzeżenia ubezpieczonego oraz wszystkich przedłożonych dokumentów i w oparciu o cały zgromadzony materiał dowody słusznie uznał, że okoliczności sporne w sprawie zostały już dostatecznie wyjaśnione. W rozpoznawanej sprawie stanowiska wszystkich lekarzy badających ubezpieczonego były dostatecznie szczegółowe, obejmowały nie tylko wywiad przeprowadzony bezpośrednio z badaną i wyniki badania, ale także wykaz rozpoznanych schorzeń i ocenę ich wpływu na zdolność do pracy oraz analizę dokumentacji medycznej. Ponadto obejmowało także szczegółowe uzasadnienie wyciągniętych wniosków. Biegli sądowi to lekarze specjaliści o wysokich kwalifikacjach, z długoletnim stażem zawodowym. Obejmując swoją funkcję lekarze ci zobowiązują się do wykonywania powierzonych obowiązków z całą sumiennością i bezstronnością (art. 282 § 1 k.p.c.). Subiektywna ocena stanu zdrowia podnoszona przez ubezpieczonego, nie poparta innymi dowodami przeprowadzonymi w sprawie, nie może doprowadzić do podważenia rzetelnych i fachowych opinii biegłych sądowych. Należy podkreślić, że analiza zarzutów skarżącej nie pozwala stwierdzić, że podważyła ona skutecznie zakreślone wnioski biegłych, które są kategorięczne i wystarczające do rozstrzygnięcia sporu.

Reasumując, prawidłowo sąd I instancji wskazał, iż ubezpieczony nie spełnił przesłanek do uzyskania renty z tytułu całkowitej niezdolności do pracy.

Biorąc pod uwagę powyższe, apelację ubezpieczonej uznano za nieuzasadnioną i dlatego na podstawie art. 385 k.p.c., Sąd Apelacyjny oddalił ją w całości.

SSA Barbara Białecka SSA Romana Mrotek del. SSO Beata Górka